

**GENÇLİĞİMİN
ANKARASINA
GELMEK
ÜZÜNC
VERDİ**

Bu kentte doğmuş, yaşamış olmak Ankara'ya değerli bir yazar ve o yazarmetinlerinde mekân olarak var olmayı, yaşamayı katto hiç kuşkusuz. Pekî, bir dönem Ankara'da yaşamış olmanın yazarlığınıza katkısı nedir?
Necati'nin yaşadığı yerler ve kişisel yaşamından izler olarak -cocukluğu, gençliği, menmurluk günleri, toplumun değer yargıları, evlenme cabası, sevmek diye tutuşmalar, yandıklar, umutsuzluklardan umut yaratmalar- demin söylediğim ilk üç kitapta genişçe anlatılır. Yazarlıkta bu hiç bitmez: Çok eskiden yaşamış bir şey yıllar sonra gelir, yazılarda yer tutar. Tıpkı benim son romanlarımdan "Kasrganın Gözü"ndeki Kumrular Sokak gibi.
Ankara'yı, o yılları öykülerinizde anlattınız ama 14. Uluslararası Ankara Öykü

Günleri (2014) onur ödülünün sahibi olarak, yıllar sonra yaşadığınız kente gelmek nasıldı; Ankara'ya ilişkin izlenimleriniz, gözlemleriniz nelerdi?
Çok sevindirici bir şey. Gerçekte, bu sözünü ettiğiniz durumu 1978 yılında, Türk Dil Kurumu'nda "Sancı.. Sancı.." ile roman ödülü alırken yaşamıştım. Geçen yıl ise, tam elli yıl sonra Ankara'da genel bir "muhabese" olarak öyle bir onur ödülünü almak, benim için bir sevinç kaynağıydı. Ama üzünler de yaşadım. Yaşamış olmanın sıkıntıları vardı. O Kızılay'ın, o Atatürk Bulvarı'nın durumu vardı. Tenekeyle çevrilmişti Kuşulu Park. Türkiye'nin son on yılda geldiği yeri, gençliğimin umut dolu Ankara'sında görmek, derin bir üzünc veriyordu. Güzel Ankara, artık Vatikan'a benzeyordu: Her yer inam doluydu.

Gaziler için dans gecesi

Ankara'nın önde gelen dans stüdyolarından Salsa Angora, gaziler ve aileleri için dans gecesi düzenledi. Geceden elde edilen gelir Türkiye Gazileri Derneği'ne aktarıldı.

Hasım KILIC

SALSA Angora Dans Stüdyosu tarafından düzenlenen dans gecesinin geliri gaziler ve aileleri yararına kullanılacak. Yardım amaçlı dans gecesine stüdyonun öğrencilerinin yanı sıra çok sayıda danssever de katıldı. Stüdyonun kurucusu Kıvanç Gür, aslında bu geceyi düzenlemeyeceklerini belirterek, "En iyi yaptığımız şey dans etmek. Geceyi düzenlemeseydik birilerinin ekmeğine yağ sürecektik. O yüzden dans gecesini gaziler için yapmaya karar verdik" dedi. Türkiye Gazileri Derneği Başkanı Bırtuğrul Erdoğan da, kendileri için düzenlenen bu gecenin büyük mutluluk duyduğunu belirterek, tüm katılımcıları Hamamönü'ndeki Gaziler Evi'ni davet etti.

10. YIL MARŞI

Geceye katılan amatör ve profesyonel çok sayıda dans tutkunu, adamların gaziler için attı. 10. Yıl Marşı'nın çalındığı gecede katılımcılar, ellerinde Türk bayraklarıyla marş söylediler.

BALKERİZ'i BALKİRAZ YAPTIKLAR AMA...

"Bilmediğin ne var?.. Ben gittim demiş ağustosun sesi artık işitilmiyor gittiği yerden. Oysa herkes biliyor, gelen eylül olacak. Eylül. Ve eylülün gelişi hiç de ağustosu kovalıyormuş gibi değil: Yumuşak, narın, uysal."

Esme ARAS - esmearas@gmail.com

EYLÜL konuğumuz Ankara doğumlu, Türk Edebiyatının usta kalemi Necati Tosuner, her yaş için yazdığı kitaplarıyla 52 yılı geride bıraktı. Çocukluğu ve ilk gençliği Ankara'da geçen yazarın ilk öyküleri Resimli Posta Gazetesi'nde (1963) yayımlandı. Yazar lise yıllarında İstanbul'a taşındı. Bir süre Almanya'da yaşadı. 1977'de kurduğu Derinlik Yayınlarıyla edebiyatımıza pek çok eser kazandı. Öykü ve romanlarında öz yaşamından kesitler bulunan Tosuner, kendine has şiirsel ya da yalın üslubuyla Türk Edebiyatında kısa öykü türünün ustalarındandır. Yazın yaşamında TRT Sanat Ödülleri Başarı Ödülü, TDK Roman Ödülü, Onur Ödülü'nün de sahibi. Yazar, İş Bankası Kültür Yayınları'ndan çıkan roman üçlemesinin ilki "Kasrganın Gözü"nde (2008) okurlarını Kumrular Sokak'ta ve Sakarya Caddesi'nde gezdiriyor. "Susmak-nasıl da yoruyor insanı" (2013) ve "Korkağın Türküsü"nde (2014) yetişkinlere seslenmeye devam ederken, Güneşli Kitaplığı'nda çocuk edebiyatına ürün vermeye sürüyor. 2014 Ankara Öykü Günleri'nde Tezer Özlü'ye yazmış olduğum mektubumu dinlemiş ve yorumlamış olması ayrıcalığına eriştiğim Tosuner'e, sorularımı yanıtladığı için bir kez de Ankara Hürriyet sayılarından teşekkür ediyor; kendisini Ankaralı okurlarına baş başa bırakıyorum.

HAZZI OLMASA YAZMAK ÇEKİLİR ÇİLE DEĞİL

Yazarlıkta 52 yıla sığdırılmış sayısız kitap, adından söz ettiren ödüller, küçükten büyüğe düş dünyalara dokunduğunuz okurlar... Başlangıçta bir meslek olarak düşünmediğiniz yazarlıkta gelmiş olduğunuz nokta ve özellikle bir kitabı yazarkenki hisleriniz, sizde nasıl

duygular oluşturuyor, -belki de sancılı?

Yirmi iki kitaptır hepsi. 52 yılda, çok değil ama az da değil. Ödüller için de az demem şimdi ayıp olur. Hiç beklenilmeyen yerlerde rastlaştığım okurlar sevindiricidir. Dahası, coşku bile verir. Ama çok bilinen bir yazar olmadım ben. Doğrusu, pek de aldırış etmedim. Yaşam da 70'i geçti artık. Tren gitti ama istasyonda olmak güzeldi. Yine de, bir zamanlar bir şeyler yazmış olmanın tadını iyi çıkarımdı. Evet, yazarken alınan bir hız duygusu var, -yoksa çekilir çile değildir gerçekte. İğneyle kuyu kazmak enayitlik olur. Yani, kazmayla kuyu kazmak bile yeterince güçtür. Ter dökmek gerekir. Yazarların sol bileğinde bir terlik olur. Yazarken terledikçe ona sillerler.

Sırtınızdan gelen ağrı mı, toplumdan gelen ağrı mı; hangisi canınızı daha çok yakmayla yetti?

İnsanların gözlerinden.. sözlerinden gelen ağrının yoktur ilacı.

Aslında size öykü ve romanlarınızı yazdırın, anlatma ihtiyacınızın temelindeki bu duygu/sancı mıydı?

Evet, ama ben kamburum, ben kamburum diye diye ağlayan şeyler yazmadım hiç. Bakın, bir kamburluğun oluşması çok dertli olur. Ne kadar küçük yaşta başlarsa, dert de o kadar uzun sürer. Bende 16 yaşından falan sonra vücut o kendi istediği biçimi -tedavilere karşı direttiği biçimi- alıncı, sancılar sona erdi. Ama bir başka dert başladı: İnsanları Bana hiç rahat vermediler.

KENDİNİ ANLATMAK KENDİNİ AMELİYATA BENZER

Hangi bakımdan?

Her bakımdan! Özellikle sosyal bakımdan. Hani yaratılmış biz severdik yaradandan ötürü? Neyse... Eh, ben de hiç rahat durmadım: Kendimi onlardan aşağı hiç görmedim çünkü. Demek ki, yazarlığa heveslendiğimde, anlatılacak hazır bir derdim vardı. Ama kendini ameliyat etmeye benzer kendini anlatmak. Eziyetlidir. Yine de, sonuç başarılıysa, güzel olur. 1965 - 1972 yılları arasında yayımlanan "Özgürlük Masalı", "Çıkmazda", "Kambur" adlı kitaplarımda, kendimi yoğun biçimde anlattığım öyküler yer

alır.
Çocukluğunuz Ankara'da geçti; Demirlibağ İlkokulu, Cebeci Ortaokulu ve Atatürk Lisesi...

Evimizin olduğu semte Balkeriz denilirdi. Cebeci'den yokuşla çıkılır, soldaki benim hastanem geçilir, geniş bahçeler içindeki evler başlardı. İki üç ev sonrası, bizim evdi. Hani, aman ayıp oluyor diye Balkeriz'i değiştirip Balkiraz yaptılar ama kimse işlemedi. Sonraları, yukarıdaki konaktan ad alarak, Abidinpaşa yaptılar, öyle kaldı. Demirlibağ'deki öğretmenim Hayriye Hanım derin bir sevgi göstermiştir bana. Cebeciorta'daki günlerim tedavile, korselelerle falan geçmiştir. Türkçe dersinde Fikret Bey'in öğrencileri yazmaya özendirdiğini çok iyi anımsıyorum. Atatürk Lisesi için öyle sevgi dolu falan değilim. Üç yılda ancak bir sınıf geçebildim, kimse de bu çocuğun ne derdi var, demedi.

İlk ürünleriniz bu kentin gazetelerinde basıldı ama yazın dünyasında olgunluğa erişmiş pek çok yazar gibi değil sizin Ankara'yı terk ediş öykünüz. Ankara, "yalnızlık duyusundan kurtulmak için" gittiğiniz bir kent miydi?

Evet, İstanbul'a gidilir ve yazar olunur, diye bir inanış vardır başlarda. Çünkü en büyükleri Ulus bile satılmazdı, İstanbul'dan gazete gelsin diye beklenirdi. Ama benim için baba evini daha lisedeyken öyle bırakıp da İstanbul'a gitmekte bir şey daha vardı: Yalnızlıktan kaçıp yalnızlığa sığınmak. İlk kitabım "Özgürlük Masalı"ndaki ilk öykünün adı, Yalnızlığa Övgü. Ve bu öykü şöyle başlar: Bırakacakam bu kentin sokaklarını. Bunun bir rastlantı olmadığımı, dahası, kaçınılmaz bir rastlantı olduğunu düşünürüm.

ALMANYA'YA GİTTİM DEMEM TÜRKİYE'DEN GİTTİM DERİM

Bir dönem Türkiye'den de gittiniz, "Almanya'ya gittim demem hiç, Türkiye'den gittim derim" diyorsunuz. Bu gidiş "Sancı Sancı"yı doğurdu; peki, Almanya yalnızca bir uğrak noktası mıydı, yazarlığınızda bir durak(lama) noktası da oldu denebilir mi?

Evet, Almanya'ya gitmesem o romanı yazamazdım. Ama o romanı yazmış olmanın daha fazlasını kazandırdı bana Almanya. Kendime güvenmekte haksız olmadığımı gösterdi. Kimseye bir kötülüğü olmayan kamburumun sosyal yaşamda bana engel olmayacağını gösterdi. Türkiye'den gittim, çünkü "Kambur" da anlatılır -yaşamaktan vazgeçmeye yarıyordu bunalm. Başka değer yargıları, başka bir yaşam demekti, bunu yaşayarak öğrendim ve kendine güvenle döndüm oradan. "Sancı.. Sancı.." o duraklamaya değer önemli bir yükseltici olmuştur benim yazarlığımda.

1977'den 86'ya kadar yönettiğiniz Derinlik Yayınları için

"Kendi kitaplarımdan çok başkalarının dosyalarını basmak istedin." demisiniz. Bu noktada bir dönem Ankara'da yaşamış Tezer Özlü'nün "Çocukluğun Soguk Geceleri" romanının ilk yayıncısı olarak neler söylemek istersiniz?

Çok erken öldü Tezer. Sevgi dolu bir arkadaştı. Çok zekiymiş ama zekasını göstermek için öyle pat diye öne atmazdı kendisini. "Çocukluğun Soguk Geceleri". O romanı yayımlaması olmanın hep sevinç duyarım. Ama "Eski Balce"yle Tezer'in ilk kitabını Ferit Edgü basmıştı.

Son sözümüz olsun ama son olmasın diyerek, ülkenin ve edebiyatın geleceğini istidkîlâzda da umut ederek Ankaralı okur-yazar kitlene söylemek istediklerimizi söyleşimizi noktalayalım...

"Keşke" dediğim bir şey yok. Bir eksiklik olarak görülen sakatlığımın yazdıklarımla bir seyre yaradığına inanıyorum. Sevgiler, Balkeriz'den bugüne!

ALÜMİNYUM
PVC ve ALÜMİNYUM TADİLATI
PAKPEN®
PVC KAPI VE PENCERE SİSTEMLERİ
KOMPLE BAKIM ONARIM SERVİSİ
- AHŞAP FITİLLERİ ÇEŞİTLERİ
- CAM BALKON İMALATI
- MİKNATISLI CAM FITİLLERİ
- SİNEKLİK İMALATI
ÇAYIROVU ve ÇANKAYA ŞUBELERİMİZ AÇILMIŞTIR.
PANJUR ÇEŞİTLERİ
TEL: 0.312.311 32 97 CEP: 0.533.218 37 34
www.sineklikankara.com
Adres: Ulus Rüzgarlı Sokak No:16/50 Ankara

Atlılar tarzları yarıştırdı
ANADOLU Atı Spor Kulübü'nün düzenlediği 'İste Tarzım İste Atım' adlı kostüm yarışması, Akyurt'ta yapıldı. Büyük Anadolu Oteli'nde gerçekleştirilen yarışmaya kulüp üyelerinden 10 minik öğrenci ile birlikte toplam 25 kişi katıldı. Yarışmada; atın jokeyi ve sahibi ile uyumunun yanı sıra jokeyin ata hakimiyeti jüri tarafından puanlandı. Yarışmanın birinciliğini cadı kostümü ile Selin Tokunay, ikinciliği 'ay yıldız' kostümü ile Yağmur Kılıçoğlu, üçüncülüğü ise 'zeytin' kostümü ile Gizem Özmen kazandı. Yarışmada dereceye giren 3 kişi tatl kazandı. Yarışmada sehitler için Anadolu Atı Spor Kulübü Akrobasi ekibi, Türk bayraklı bir gösteri gerçekleştirdi.

Akustik konser
ALTERNATİF rock türünde müzik yapan müzik grubu Pinhani, Optimum Alışveriş Merkezi'nde hayranlarıyla buluşacak. 20 Eylül Pazar günü gerçekleşecek etkinlik, canlı akustik performansla başlayacak. Grup, canlı performansla büyük ün kazandıktan Kava Yelleri dizisinin müziklerinden 'Hele bi gel' isimli şarkıyı da seslendirecek. Konserin ardından grup, hayranlarına imza dağıtacak.

SPORTİF FESTİVAL
ULUSLARARASI Çubuk Turşu ve Kültür Festivali, satranç, asık atma, doğa yürüyüşü, okçuluk, oryantiring, bisiklet turnuvaları ve Ankara Rallisi ile sona erdi. İlçeye gelen misafirlere Çubuk turşusu ikramı yapıldı. Yerli ve yabancı bir çok sporunun katıldığı etkinlikte, başarılı olan yarışmacılara plaket takdim edildi. ■ MÜFT ONBAŞI/DHA

